

LIST OTCE BISKUPA KE SBÍRCE NA POTŘEBY CHARITY, KTERÁ PROBĚHNE DNE 1. PROSINCE 1996

Sestry a bratři,

za týden, 1. prosince, na 1. neděli adventní, je vyhlášena sbírka na charitativní službu a její potřeby.

Pojem charita je chápán jako služba milosrdné lásky církve bližnímu v nouzi, je to projev praktické lásky k bližnímu. Jejím cílem je péče o lidi potřebné, chudé, tělesně a mentálně postižené, o staré, nemocné, o lidi bez domova, a to bez ohledu na jejich příslušnost k rase, národnosti či náboženství. Vztah k těmto lidem vychází z lásky k Bohu a ze svědectví víry.

Charitní služba je neoddelitelnou a důležitou součástí života církve. Ježíš k ní v evangeliu na každém kroku vybízí. Na otázku farizeů, které přikázání je v Zákoně největší, odpovídá: „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí,“ a „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Nejvýraznější Kristovu výzvu lze nalézt ve 25. kapitole Matoušova evangelia: „Neboť jsem měl hlad a dali jste mi najíst, měl jsem žízeň a dali jste mi napít, byl jsem cizí a ujali jste se mě, byl jsem nahý a oblékli jste mě, byl jsem nemocen a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení a přišli jste ke mně. Cokoli jste učinili pro jednoho z nejmenších bližních, mně jste učinili.“ Za těmito biblickými verši se skrývá duchovní hloubka i prostor pro rozjímání a následné poučení. Zvláště uvědomíme-li si, že Kristova slova „měl jsem hlad ... byl jsem cizí ... byl jsem nemocen ...“ se vztahují na kohokoliv hladového, cizího, nemocného. Novozákonní texty o milosrdném Samaritánovi, o vlastnostech lásky z 1. listu Korintským,

o Bohu, který je láska, z 1. knihy Janovy, horské kázání, zvláště blahoslavenství, a mnohé další jsou dobrým příkladem a zdrojem pochopení činnosti Charity.

Církev už od dob apoštolských jednala podle Božího přikázání lásky k bližnímu. Postupně zakládala dobročinné ústavy, útulky, špitály a mnohé jiné služby potřebným v rámci řeholních řádů a kongregací, jejichž členové se zavázali konat skutky milosrdenství jako svůj životní úkol. Svatý Vincenc z Pauly, který je všeobecně považován za patrona Charity a křesťanského milosrdenství, svatý František z Assisi, svatá Klára, svatá Anežka Česká, svatá Zdislava a mnozí další světci jsou stálými vzory služebné oběti.

V naší diecézi byla pro službu bližním v roce 1992 obnovena Diecézní charita Brno. V současné době má 320 zaměstnanců, kteří se ve 32 profesionálních zařízeních osmi oblastních Charit starají o více než čtyři tisíce potřebných. V 90 farních Charitách se zapojují stovky dobrovolníků, aby nezištně sloužili tisícům bližních. Rozpočet Diecézní charity na tento rok činí osmdesát šest milionů korun. Finančními zdroji jsou státní dotace, dotace od obcí, okresů, dary od sponzorů i církevní sbírky. O tom, jak Diecézní charita hospodařila v loňském roce, se můžete dočíst ve Zpravodaji, který Charita vydává.

Každý nemá dar nebo poslání pečovat o nemocné, chudé a strádající, ale každý z nás může určitým způsobem k rozvoji charitní služby přispět. Stará moudrost praví, že k tomu, aby se dílo dařilo, jsou potřeba trojí ruce. Jedny, které se za zdar celého díla modlí, druhé, které pomáhají a slouží, a třetí, které tuto službu podporují penězi.

Dnes vás vyzývám a prosím o podporu tohoto charitního díla pomocí finanční a duchovní.

Žehná vám

Váš biskup Vojtěch